
Mějte na paměti „in unum vertere“, žádá první polistopadový rektor Palouš

Mějte na paměti „in unum vertere“, žádá první polistopadový rektor Palouš

První polistopadový rektor profesor Radim Palouš se v nedávných dnech dožil významného životního jubilea. K devadesátým narozeninám v Karolinu oslavenci gratulovali tři rektori i současní představitelé univerzity.

Symbolicky se oslava životního jubilea konala v té místnosti Karolina, kde zasedá Akademický senát a kde v roce 1990 proběhla první svobodná volba, ve které byl profesor Palouš zvolen prvním polistopadovým rektorem.

Rektor Zima ve svém projevu vysoce vyzdvihl zásluhy profesora Palouše o navrácení naší alma mater do svazku světových univerzit. A právě za rozvoj univerzity a přínos ve vědních oborech získal rektor Palouš poslední univerzitní ocenění, které mu dosud chybělo, a tím byl pamětní list UK.

„Slovo, které je pro nás všechny důležité, slovo univerzita – je ad unum verto – v jedno se obracející. S tímto heslem jsem jezdil po světě a hlásal jsem je i tam, kde to uměli lépe, protože nebyli zdevastováni komunistickým režimem. Jsem rád, že jsem se dožil tohoto dne a že vás mohu poprosit o to, abyste in unum vertere měli na paměti a drželi je jako základní štít instituce, která je ve státě jedna z nejdůležitějších,“ uvedl v děkovaném proslovu rektor Palouš.

Prof. PhDr. Radim Palouš, dr. h. c. mult., (*6. listopadu 1924) absolvoval Filozofickou fakultu Univerzity Karlovy, obor filozofie, kde byl žákem prof. Jana Patočky. V roce 1948 obhájil rigorózní práci na téma Masarykovo filozofické mládí. Absolvoval rovněž Přírodovědeckou fakultu Vysoké školy pedagogické, obor chemie. Po škole působil jako středoškolský profesor a v roce 1957 obsadil na základě konkursu místo asistenta analytické chemie. K oboru filozofie se mohl postupně vracet v šedesátých letech. V roce 1967 byl jmenován docentem (habilitační práce: Škola moderního věku) a v roce 1990 pak vysokoškolským profesorem.

Účastnil se a také sám organizoval ilegální filozofické semináře a působil jako editor samizdatových publikací (např. Nové cesty myšlení). Stal se jedním z prvních signatářů Charty 77, v období 1982 až 1983 byl jejím mluvčím. V roce 1989 byl jedním z organizátorů listopadového převratu a spoluzakladatelem Občanského fóra. V letech 1990–2004 byl členem Papežské rady pro kulturu.

Od ledna 1990 do února 1994 byl profesor Radim Palouš rektorem Univerzity Karlovy.

Prof. Radim Palouš je doktorem honoris causa na univerzitách v řadě evropských zemí (Krakov 1991, Lichtenstein 1991, York 1992, Edinburgh 1993), v USA (Pittsburg 1990, Omaha 1990, Betlehem 1992) a v Asii (Soul 1993). Je držitelem mnoha cen a čestných uznání, například Ceny ČSAV za edici souboru Patočkových komeňan, mezinárodní Komenského ceny Scheidegger Price či zlaté medaile UK. V roce 1997 obdržel z rukou prezidenta České republiky státní Řád T. G. Masaryka.

Publikoval přes 300 prací: mezi knižními tituly např. Škola stáří, Čas výchovy, Světověk, Dopisy kmořenci, Komenského Boží svět, Česká zkušenost, Rokování o roku, Osobnost a komunikace, Totalismus a holismus, Ars Docendi, Dobrodružství pobytu vezdejšího a mnohé další.